

Фигура 4

Грешката е в това, че в IQ са смесвани две съвсем различни неща. Много различни по съдържание и - още по-важно - много различни по възможността да се манипулира с ресурсите, съдържащи се в тях. Така откриват, че коефициентът IQ се състои от два компонента: IQ_1 и IQ_2 . Докато IQ_1 представя генетично заложените интелектуални възможности, IQ_2 представя уменията да бъдат използвани ефективно или не заложените възможности за раждане на нови идеи и за претворяването им в живота. Така се открива, че IQ_1 е важен, но не по-малко важни са и нашите умения (IQ_2) да използваме заложените ни потенцици, за да творим. Откритието на тази грешка е от фундаментално значение. По този повод Де Боно прави една елегантна и с много силни внушения аналогия - аналогията между IQ_1 и IQ_2 с мотора и шофьора. "Можете да имате много различен "мотор", т.е. интелект - казва той - висок, среден или дори слаб. Ако сте добър шофьор, т.е. ако усвоите нужните умения и имате силна лична мотивация за иновативно мислене, Вие можете да отидете много далеч. Толкова далече, че дори да превърнете иноватиката (търсенето и прилагането на полезни новости в живота) в своя професия! И обратно - "моторът" Ви (IQ_1) може да е много мощен, но ако IQ_2 е слаб, трудно ще отидете далеч. Оттук следват два с ключово значение въпроса, засягащи използването на интелектуалните ресурси на личността.

Първо, какво може да се направи с IQ_1 ? Той е даден наготово и поне засега не може да се привнася отвън. И изглежда, още не се е родил някой, който да ни научи как да станем гениални. Тук са възможни само две неща: когато има дадености, да ги развиваме и използваме ефективно, или обратно - да пропуснем тези шансове. И толкова!

Второ, какво можем да направим с ресурса IQ_2 ? Учените смятат, че той рядко (ако изобщо) е даден наготово. За разлика от IQ_1 и за щастие, той би могъл да се привнася отвън. Как? Като се развиват и формират целенасо-